

Blijf op de hoogte over de tentoonstellingen in CC De Steiger of Stadsmuseum 't Schippershof door je in te schrijven op de nieuwsbrief via www.ccdesteiger.be

Cultuurcentrum De Steiger, Waalvest 1, 8930 Mene, 056 51 58 91, info@ccdesteiger.be, www.ccdesteiger.be

15/04
—14/05

CC DE STEIGER
Waalvest 1
8930 Mene
Di-vr: 14u-18u
Za: 9u-12u
& 14u-18u
ccdesteiger.be

KUNSTENAARS
Giovanni Battista Piranesi
Feipel & Bechameil
Tinus Vermeersch
Chantal Pollier
Peter Simoen
Henk Van Rensbergen

Roes

Over de
schoonheid
van verval
in de kunst

R e s t e n

“
**ALLES IS
TIJDELIJK**
”

Resten is een tentoonstelling over de schoonheid van verval in de kunst. Ze vertrekt vanuit de magistrale etsen van Giovanni Battista Piranesi (1720-1778), maar brengt verder enkel hedendaagse kunst. Naast grafisch werk en tekeningen van Peter Simoen en Tinus Vermeersch zijn er installaties van Chantal Pollier en het Luxemburgse kunstenaarskoppel Feipel & Bechameil. Fotograaf Henk Van Rensbergen gaat er met zijn foto's van verlaten en vervallen gebouwen in dialoog met de kunstwerken. Tijdens de tentoonstelling hoort u muziek van de Duitse hedendaagse pianist Hauschka, die zich bij het maken van de plaat 'Abandoned City' (2014) liet inspireren door verlaten steden.

Giovanni Battista Piranesi
Chantal Pollier
Feipel & Bechameil
Henk Van Rensbergen
Peter Simoen
Tinus Vermeersch

15-04 / 14-05 2017

CC De Steiger, Waalvest 1, Menen
Coördinatie: Chiel Vandenberghe
Dank: Paulien Smets,
Universiteitsbibliotheek Gent,
Raf Vancampenhoudt,
Joris Verdoodt
Hopstreet Gallery Brussels,
Galerie Valérie Bach

GIOVANNI BATTISTA PIRANESI

Giovanni Battista Piranesi (1720 -1778) was een Italiaanse architect, ontwerper en auteur die bekend werd door zijn grafische stadsgezichten en architecturale studies van het oude Rome.

Hij drukte zijn stempel op het latere neoclassicisme en wordt nog steeds internationaal geprezen voor zijn magistrale gravures en etsen van imaginaire kerkers, ruïnes en andere bouwwerken.

Het op *Resten* tentoongestelde boek *Vedute Di Roma* omvat 135 afdrukken die Piranesi maakte vanaf circa 1740 tot aan zijn dood in 1778. De bundel omvat zoals de titel doet vermoeden zichten op het oude Rome. Niet zelden gaat het om ruïnes van bouwwerken die vroeger de grootsheid van het oude Rome bepaalden. Verder zijn er op de tentoonstelling drie prenten te zien; een zicht op het Colosseum in Rome, een werk uit de reeks 'Carcere V' waarop we een imaginaire kerker zien en ten slotte een zicht op de overblijfselen van de superstructuur 'Acqua Giulia'.

Piranesi wordt algemeen gezien als één van de grootste etsers aller tijden. Hij combineert in zijn werk een enorm technisch kunnen met een ode aan de architectuur, maar evengoed aan de fantasie en aan (de schoonheid van) het verval.

Alle getoonde werken van Piranesi werden verkregen in bruikleen van de Universiteitsbibliotheek van Gent.

CHANTAL POLLIER

Chantal Pollier (Gent, 1965) is master in de psychologie en afgestudeerd in beeldhouwen en moulage aan het KASK Gent in 1991. Ondertussen werkt ze als beeldhouwster al zo'n 15 jaar in verschillende soorten steen (voornamelijk marmer, Belgische hardsteen en albast) maar ook met was, glas, zilver of polyester.

Over haar werkwijze schrijft ze zelf :

“Vertrekkende vanuit het vleeselijke, vel en huid, wil ik komen tot een abstrahering van ‘het omhulsel’, de vergankelijke ‘zak’ waarin we ons voortbewegen, die ook een veruitwendiging is van hoe we ons voelen en daardoor een communicatiemiddel bij uitstek is. Ik onderzoek samen met wetenschappers wat er leeft op de dode en de levende huid, om voorbij de rand van het zichtbare te kijken naar celstructuren en wat er verder nog zichtbaar wordt.”

“Als kunstenaar, werkzaam in het veld van verval en vergankelijkheid, heb ik een grote interesse in de dichotomie tussen schoonheid en walging, in de fysieke verschijning van het geleidelijk verdwijnende, de schoonheid van het tijdelijke. De krachten van rouw en verdriet en het onvermijdelijk wegval- len van de vitaliteit met het komen van de dood fascineren en inspireren me, tegelijk met hoe andere mensen deze processen zien en ermee omgaan.

Het onderwerp is van grote waarde voor ons allemaal, maar het schijnt toch van bijzonder belang te zijn voor veel hedendaagse kunstenaars en wetenschappers en hun illustere voorgangers.. Wat zij bestuderen is vaak voortgestuwd door een grote preoccupatie met de dood.”

www.chantal-pollier.com

Ancestors II - 2014

Gietmodel in porcelein-gips, conté potlood

2014

Foto: Bart Lasny

FEIPEL & BECHAMEIL

Het werk van het Luxemburgs kunstenaarskoppel Martine Feipel (Luxemburg, 1975) & Jean Bechameil (Parijs, 1964) behandelt vragen over de ruimte en koppelt die aan sociologische debatten. Het duo werkt sinds 2008 samen en vertegenwoordigde in 2011 Luxemburg op de Biënnale in Venetië. Jean Bechameil werkte voorheen aan tal van decors voor films van Lars Von Trier.

De installatie 'Un Monde Parfait' belicht de modernistische architectuur en dan vooral utopische aspect daarvan in de jaren '50 -70, met focus op sociale woningen uit deze periode. Gepland en ontworpen om te reageren op de huizen crisis en de noodzaak die ontstond door een groeiende bevolking, zijn deze stenen monumenten symbool geworden van een generatie en tijdperk. Sloop of renovatie is vaak het onderwerp van discussie en controverse. Samen met hun bewoners lijken heel wat steden er nu vanaf te willen omdat de wijken vaak een probleemgebied zijn geworden.

Tijdens hun onderzoek werden de kunstenaars geconfronteerd met vervallen en slecht onderhouden gebouwen. De algemene infrastructuur is sterk verwaarloosd. Dit terwijl het discours van architecten en ontwerpers van die tijd een perfecte wereld beloofde met een modern, mooi en functioneel wooncomfort. In de kloof tussen de idealen van die tijd en de realiteit van vandaag creëren Feipel & Bechameil deze installatie. Ze tonen grote gemeenschappen en hun transformatie in de tijd. Met deze installatie willen ze het contrast tussen wat ooit als een ideale wereld werd voorgesteld en de hedendaagse realiteit, als metafoor voor de ganse samenleving laten zien.

www.feipel-bechameil.lu

Un Monde Parfait

Acrylhars

Uniek stuk

2013

HENK VAN RENSBERGEN

Henk van Rensbergen (Brussel, 1968), kocht op zijn 16e een eerste fototoestel en begon foto's te maken in leegstaande fabrieken en vergeten kasteeltjes.

Nu vliegt hij de wereld rond als gezagvoerder op een Boeing 787. Terwijl zijn crew aan het zwembad uitrust, trekt hij op expeditie naar verlaten stadspaleizen, overgroeide industriële complexen of verroeste oorlogsbotten, om er foto's te nemen.

Met zijn website begin jaren '90 en de 'abandoned places'-boeken was hij een pionier van de urban exploration scene.

Recent begon van Rensbergen met een nieuw project, "No Man's Land". Hierin gaat hij nog een stap verder en toont een wereld waar de mens is uitgestorven en de dieren in onze gebouwen wonen. Het is een wereld vol antropomorfe verwijzingen en tegenstrijdigheden. Uit deze reeks zijn twee recente werken te zien op de tentoonstelling.

www.henkvanrensbergen.com

Let Nature In!

Inkt op dibond

2011

Italië

PETER SIMOEN

Peter Simoen (Oostende, 1956) is regent plastische opvoeding en woont in Diksmuide. Zijn grafisch werk behandelt niet zelden thema's als verval, oorlog en de omgang met het verleden.

Hij omschrijft zijn werk zelf als volgt:

“Verval, aftakeling, vergankelijkheid, etsen op gebruikte, geërodeerde platen op zoek naar intens zwart. De afdruk geeft al een stukje verleden prijs. Poëzie en oude muziek houden mij wakker. De schoonheid van een desolaat landschap, een oud huis of een huis dat er niet meer is, een ruïne, een plek terug in de tijd of waar de tijd stilstaat. Een poging iets vast te leggen voor de resten helemaal verdwijnen.”

peter.simoen@hotmail.com

Soort liggend hoofd

Ets

2016

TINUS VERMEERSCH

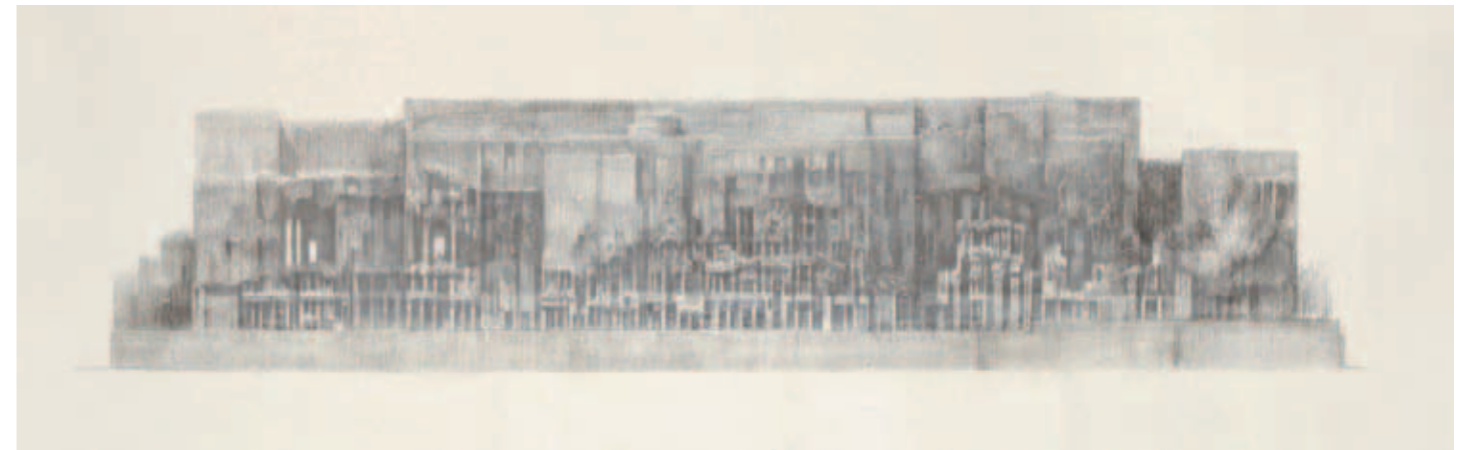
Het oeuvre van Tinus Vermeersch (Kortrijk, 1976) vormt een universum op zich en houdt zich bewust ver af van de waan van de dag. Vermeersch schetst een mysterieuze wereld die los staat van het hier en nu.

De kunstenaar lijkt zich terug te trekken in een droomwereld die wordt bewoond door hybride wezens en restanten van verloren beschavingen.

Het gaat om rijen huizen die een vervallen indruk nalaten, maar evengoed in opbouw kunnen zijn of het stadium ertussen. Het lijken wel ruïnes die op organische wijze zijn gegroeid en vervolgens afgetakeld. De gebouwen wekken vage associaties op aan verschillende periodes en contreien zonder hun geheimen volledig prijs te geven. Een sfeer van raadselachtigheid en vergankelijkheid spreekt uit de tekeningen.

Tekst: Sam Steverlynck.

www.tinusvermeersch.be

Zonder titel

Gesso en zilverstift op papier

2010

© Tinus Vermeersch

Courtesy Hopstreet Gallery Brussels